

Ivan Slavov

Байрапоу аџраџанс, језојоџрапоу

Дистроје ѡреџис љис Байрапоу

џин Еџоџана

Братислава

20. II. 98

Драги Танос,

Тясно ми бе този деня по дъре,
настрояние и съдържание до онова,
когато преживявах, и все едно е част
от моя автобиография.

Само преди няколко дни повърхих
... 70 години! С изражение цифра,
печалба на края, навигация в зона-
та на здрача и тр. Стоими си из-
вестията много за помага възраст,
когато и все повече ще преви-
за последен път и все по-малко -
за пръв път."

Визитата покаява и керан мене
близки и приятел. Наскоро по-
на Вледимир Свободно-такавич
преводач (советите на Мелениш, сян
договорени от Р. Бърне и др.) мув-
мирент, есенен и обмислен позовава
на историята на изкуството. Знае
от последните му книги да

"Мисна от античните музеи"

Достига нещоро и моя съзвучие, с които сме стали не един път, както и бившият сътрудник на АСТРА.

Благодаря Богу, все още съм здрав, и много ваши наводнения, което не мисля вече днес да е родина.

Отправиха проучение си ден сирене по сред пътешествия в Братислава и в Прага. Подготвих се неколкократно за професионално завръщане в България. Вероятно това ще стане в края на годината. Просто се споразумяват от онова, което не означава.

Решително могат някои. Все още не съм си фактически разделени - тя е в София, а ти с дъщеря си в Братислава. Предстоят ти тези разводи с непрекъснати последици. Предвижда развитието на българските пенсии от 90,000 лв равна на 51 долара! Дано за парното в тържествен апартамент ще стигнат тези пари! Неотказано с българските не българите

и не се офертава реално перспективите за спасение. Като група души, това трябва да живее лесно са остана, както това това средна американска за "2 часа!"

За разлика от вас с тези - мислите, музичност и поезия, при това свободни преживявания на свободна демократична държава, аз съм само музичност, но все без майка.

В мисловото критикуване това може да бъде, вилгерти више, подминаването на мисловата, ратува за творчеството, за демокрация и максималност и морално удовлетворение.

А в светлината епохе не българо-демократичността? Обществеността не обстоеновността и уакине за приобщаване към европейската демокрация, по-честно в България е като корупция като. Немониторинг сив пона, корупция, бандажи, нечестност и разорение и по-малко. Намени за влизане в НАТО и Европейски съюз, ама се пада. Цел, а не работата по иззем, с инак-

P.S. Разбира се, не трябва да се пренебрегва с Гм да живее в мир
и хармония. Така нав- добре а борба с резултативен
друзелу старосте

то нещитно превърнаше Германия от
рутин в блестяща държава само за 40
години. А ние само хленки, торени
земли и поляни, малко говедант като
вора в мяси.

Страда от упростило безверие и не
прекъснато поре знае е Воре, без да го
нашран. Повтерен си често една фразе
уитрече от мисел за Унашу:

„Господи, помилуй ни в това
безверие!“

Не емога да поверва истинат в Воре,
а не мети самостан, без иттилно-из
поведен знае е неуто нау нас. Защото
всем друг разговор - с мъртвите чрез
решиот итти, и със живите в одиубаване
с аех е с дора сигротин. Нимон не може
да циеде и а доносне до Омвотност
ако го съществубе, Цоривенга, олодено
сродоисапане, вродубе не не удовлетво-
рева, а каземчешане ни е любовно
не, но иттиде. Яман сродне думя, ол
цубав е поран повертност, едноорез
но и повеке гуде, ооколко негелн. Яман
в небаса си ерештане тене! Позе
сценерин, не е мой!“ Не знае да ни
напише итти. Прешива. Издроби зе ребе и Ян.

Братислава, 27 май 1995г.

Драги Панос,

Благодаря ти за писмото и искрено се зарадвах от възстановяване на нашата кореспонденция. Тя е един начин за противодействие срещу раздялата, отчуждението и потайния ни страх от неизбежния финал.

Завиждам ти на възможността да пишеш книги не чрез въображението, а чрез преживянато. А ти не можеш да се сплачеш, че съдбата е била неблагоприятна към тебе. Пропътувал си десетки страни, срещал си много интересни хора, имал си контакти с бележите личности, чийто снимки и автографи видях в каменната ти къща във Васа. Ти си олицетворение на журналистическата стихия, съчетана с рядка интелигентност и поезичност.

Макар да бяхме само една година състуденти с тебе, ти остави в съзнанието ми по-трайни следи от всички останали. Защото беше още тогава изградена личност, човек с кауза, докато останалите бяха роботизирани и несведомени млади хора. Само с Бенцион поддържам редовна писмена връзка повече от петнадесетина години.

Днас навършвам година откакто съм на работа в Словакия. Бях за кратко в Германия, Франция, Австрия и Чехия. Там има много интересни и вълнуващи неща, докато в България положение

нието буди повече безпокойство, отколкото надежди. Благоприятни промени в близко време едва ли могат да се очакват.

Обстановката у нас не благоприятствува издаването на сериозни книги. Това мене ме засяга лично. Вече три години се влаци една моя книга с публицистика, а "Речник на глупостта" се залежава, без изгледи да види бял свят. Същата участ застрашава и десеттомната ми антология "Глупостта", материал за която събирах цели 30 години.

Още не съм уреден битово и жена ми в момента е в България, за да доставо обзавеждането за бъдещия ни апартамент. Само малката ни осем и половина годишна дъщеря е напълно доволна и бързо усвои словашкия език.

Накрая приеми моите поздравии за тебе и съпруга ти.

В очакване на твоя отговор:

Иван

Братислава, 22 януари 1996г.

Драги Панос,

Скоро прочетох няколко стихотворение на Ели в алманах "Орфей" и това раздвижи моите спомени от прекрасното ни, макар кратко пребиваване на вашия остров. Веднага някаква светлина нахлува в душата ми, защото Кипър и кипърци носят и излъчват нещо топло, поетично, човечно, което подкупва и предразполага. А преди десетина дни ми гостува семейно моят приятел Иван Бабабанов, с когото бяхме в Кипър преди десет години, и отново се върнахме към спомените ни от срещите с тебе и други приятели. Жалко, че възможностите ни за пътуване са ограничени, иначе с удоволствие бих дошъл отново в чудесния ви остров. А да знаеш как ме боли, че не се очертава перспектива да върнете заграбената част от вашата територия, където се разполагат иноверци!

За себе си няма нищо особено да споделя, освен това, че изтече половината ми мандат, а завръщането не е особено съблазняващо при сегашната ситуация у нас, която вероятно познавате отчасти.

Ти над какво работиш, приятелю? Какви нови книги си издал? Как си здравословно? Как са твоите деца?

Ние с Бенцион Аврамов поддържахме нашата дългогодишна преписка. С никой друг от бившия ни курс нямам никакви връзки или контакти. Все едно, че са пропаднали заедно с легендарната Атлантида на дъното на морето.

с пожелания за здрави и щастие
на тебе и Ели:

Иван

Братислава, 14 февруари 1996г.

Драги Панос,

Днес е рождения ми ден - ден на свети Валентен, а по нашия календар - Трифоновден /покровител на лозарите/. Няма да го отпразнувам тържествено, а само в семейна среда. Този ден е породен повод за размисъл и равносметки. Като рутиниран песимист мога да стъкмя някаква печална одисея, но тъй като е неподходящо тъкмо сега да правя горчиви рекапитулации, мисля, че трябва да съм весел и доволен. Преди всичко, все още се чувствавам работоспособен, и като изключиш хроничното главоболие, вероятно дължащо се на моя работохолизъм, общо взето съм здрав. Далеч съм от заблудата, че книгите ми имат непреходна стойност или значение извън България, но все пак са едно скромно самооправдание, че не съм си пропилял времето. Десетина-петнадесет хиляди студенти в една или друга степен, все са дочули или възприели ^{НЕЩО} от мене, което все пак е утеха. Нямам особени планове за бъдещето, тъй като възможностите ми стават все по-ограничени, а нуждите нарастват.

Стиховете на Ели са публикувани в първата книжка на алманах "Орфей" от тази година. Иван Балабанов ми донесе този брой и там ги видях. А Иван е станал бизнесмен, по-точно посредник, който насочва партньори търсещи контакти. И правилно е преценил, че сега не е време за критика и театроведство, тъй като липсват ярки сценични факти у нас. Формулата "да оцелеем" е най-песимистично-примиренческото, което една нация може да си позволи да достигне, и то в мирно време!

Чета с интерес всичко свързано с Кипър. Струва ми се нашествието у вас на богати руснаци не е безопасно. Израел вече пропищя от руските евреи, носещи белезите на един друг начин на живот и мислене.

Радвам се на твоите и на Ели успехи. С радост бих се срещнал с твоя син ако ми се обади. Намерението ти да

да видиш втората си Родина е добро, но рисковано. Можеш да се разочароваш и да помътниш с това хубавите спомени от миналото. Дано предвиждането ми не се сбъдне.

Сърдечни поздрави за тебе и Ели.

твой:

Иван

Братислава, 5 септември 1996г.

Драги Панос,

Напълно споделям мисълта за необходимостта да се поддържат нишките на живота. Всъщност така се противопоставяме на инертността, забравата и апатията - все симптоми на Голямата скука, която неизбежно ни очаква накрая. Както знаеш, двамата с Бенцион поддържаме повече от петнадесетина години кореспонденция и стана така, че докато с нито един от бившите ни състуденти не се срещаме с десетилетия и нямаме нужда да се виждаме, с човека отдалечен на хиляди километри, ставаме все по-близки. Защото с годините идва не само мъдростта, но и тревожното предчувствие ^(за края), заедно с тяхното се числож истински приятели...

Норади посещенияето ми в Кипър, от което запазих отлични впечатления /особено след гостуването ни в каменната ви къща в Петра!/, следя със жив интерес живота и събитията у вас. Дълбоко съм възмутен както от самата окупация, така и от зверството спрямо бунтуващите се прокудени гърци от родното им място. Как може г-жа Чилеръ да заплашва, че всеки посегнал върху тяхното национално знаме, рискувал да остане без ръце! Заплаха на висш дипломат в края на ХХ-я век!...

Радвам се на успехите на сина ви, тайно му завиждам на възможността да живее в Америка, където нещата били коренно различни от европейските. Ти вероятно продължаваш да пътуваш и пишеш книги, както Ели своите стихове. Споменах, че четох нейн малък цикъл в наше списание и много ми харесаха.

Положението в България наистина е кризисно и критично. Бях само три седмици през лятото и вместо почивка, се върнахме уморени и обезпаричени. В момента жена ми е в София, където направиха тежка операция на майка й. Боя се, че е може би болна от рак и не изключвам най-лошото. Това ще съсипе жена ми, а ще се отрази тежко и върху атмосферата в семейството ни.

Дъщеричката ми, с която в момента сме сами, учи в четвърти клас. Много е самостоятелна. Рисува интересно

и може би след време да стане художничка. Но засега е още рано да се прогнозира.

Освен поддържането на рубрика в радиото, рядко пиша други материали. Заплащането е просто обидно ниско, аж пресата ни толкова пожълтя, че трудно се поддържа ниво. Отлагам писането на по-сериозно работи след завръщането ни в края на май следващата година. Не съм много въодушевен от тази перспектива, но други възможности нямам.

Поздрави за тебе и Ели.

твой:

Млач

Братислава, 18 септември 1996г.

Драги Панос,

Напук на разните компютри и интернет, аз съм привърженик на класическото писмо. То носи духът, ароматът и излъчването на пишещия, а събрано вкупом, цялото епистоларно наследство на видните личности, разкрива по-непосредствено техния вътрешен живот, отколкото самото им творчество или обществена дейност. Далеч съм от мисълта, че с обширната си кореспонденция подготвям своето безсмъртие, но в тези времена на раздалечаване между хората, трябва да се пази всичко, носещо човешка топлина и светлина...

Още веднъж ще повторя: седмицата прекарана преди десет години в Кипър остави у мене толкова добри и силни спомени, та всичко засягащо съдбата на вашия остров ме вълнува. Все пак, видях с очите си какво значи разделен насилствено народ, какво значи прокудени хора от собствените им домове, както и направеното за кратко време, въпреки катастрофата.

Вие сте много сърдечни, топли и добронамерени хора и това мнение се споделя от повечето българи. А от целия нявгашен наш студентски курс, поддържам връзка само с тебе и Бенцион от Израел. Това не е ли показателно, макар ти да бе от другата група и да бе с нас само година!

Следя с интерес, с болка и безпокойство ставащото в света и за съжаление, картината не се отличава с оптимизъм. Безпохомен съм да проникна в тайнството на ставащото, поради което душата ми е разпъната между рационалното, ирационалното, окултното и абсурдното. Нищо по никакъв начин не подлежи на цялостно каузално обяснение. Нито позоваването на иноземци дошли някога на земята или обхождащи ^{и сега} анонимно нашата планета. Не се доверявам на разните контакттори, твърдещи че са във връзка с представители от други планети, нито пък на масовото откриване на екстрасенси, лекуващи уж какви ли не болести по нетрадиционен начин.

Посткомунистическият свят, в какъвто се намирам и аз, е изключително колоритен, богат на какви ли не сюжети, но неудобен, неуютен и дори рисков за нормалния гражданин. Твърде тежко е за поколение като нашето, принудено два пъти цялостно да променя стереотипи, менталитети и пр. А и време не остава -

КВАНТИ

При мен се по-често си отиват мои връстници:едни по-млади,
а по-често по-възрастни.Вярвам,че като творческа и търсеца
натура,ти не си позволяваш размисли върху възрастта или гле-
даш философски.При вас това е генетично заложено - да възприе-
мате мисълта за смъртта като Епикур:докато съм жив смърт
няма,а след смъртта ми - тя не ме засяга!

Поздрави за тебе и Ели.

ТВОЙ: Иван

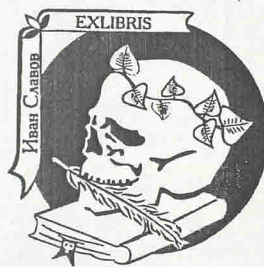

Дрaти Ели и Панос!

УЕСТИТА НОВАТА 2009 ГОДИНА - С ПОВЕЧЕ ЗДРАВЕ И ОПТИМИЗЪМ. МАКАР ВЪ СМЕ В ПОРЕДНАТА КРИЗА, НА ФОНА НА ЗАСТРАШИТЕЛНИ ЕКОЛОГИЧНИ ПРОМЕНИ И СТЪСТЯВАЩО СЕ НЕВЕРИЕ В БЪДЕЩЕТО.

Ние с Панос натрупахме доста години опит, и ако умората и болестите не ни притиснат, можем да кажем, всеки на своята обикност, доста смислени неща, а Ели да ги осмислят и обобщи.

В момента пиша книгата си „Ажоконда-Ажокондиада Миналата година издадох сборник с викове под заглавие „Евровикотека“. Здравословно съм обико взето време, но финансово-зле. Разваля се на изостанал брак последната си стъпката. Пожелавам за вас повече радости и успехи.

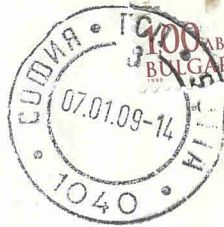
Иван-Сизиф Славов
естетик, кичолог и глушолог
изтласквач на скали в Абсурда

тел.: 02 943 13 45
моб.: 0886 004 556

I. SLAVOV
P.O. box 901
1000 Sofia
Bulgaria

003 592

91431345

Pamos Peonides
Michalaxi Parides 14
Limassol 3091
Cyprus

004 120109

Братислава, 20 март 1997г.

Драги Панос,

Последното ти писмо истински ме развълнува. Понеже даде отговор на въпроса дали преписката ни е носталгична или плод на афинитет един спрямо друг. Странно и от друга страна логично е връстници като нас да разсъждават над сходни тревожни проблеми. Не само за нашето хаотично време, но и за изминатия път. Струва ми се, голяма несправедливост е невъзможността на човек да се изключва когато пожелае, без да изпада в евтанизия или смърт. Просто не искам да споделям глупостта на своето обкръжение, безхарактерността на политици и власти, безплодието на неznam какви интелектуалци и лидери. Преминавам временно в нирвана, каталепсия или левитация, за да се върна когато пожелаая.

Казвал съм често и не нашега: човек може да се е родил и българин, но да има все пак срок за изтърпяване. Защото е несправедливо в рамките на един кратък живот да се понесят толкова грешки, безобразия и експерименти, които все повече и повече влошават нещата, отколкото да ги подобрят. Слабо познаваме нашата народопсихология, но тя натрапчиво ни подсеща, че корена на безкрайните ни грешки, които доведоха сегашната разруха, е в самите нас. Писах, че българинът страда от "лош индивидуализъм" т.е. без да е индивидуалност, предявява претенции да бъде над всички, независим и да прави всичко, което сам решава. Липсва му сетиво и нагласа за сътрудничество, солидарност, съгласуваност и саможертвеност при изпитание. Е, как ще намерим сега начин да изплуваме от дъното, след като продължаваме да потъваме?

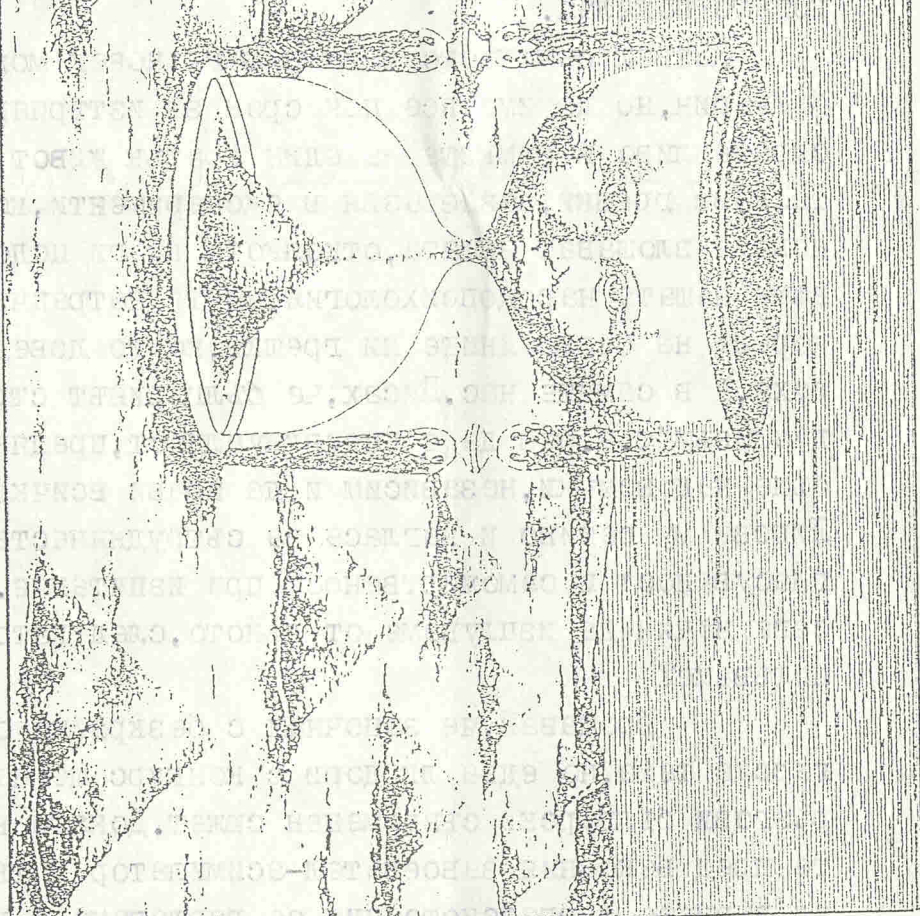
Прощавай, че започнах с безкрайно оплакваческата българска тема, но едва ли дори с конкурс ще намериш приятен за разговор български съвременен сюжет. Докато вие в Кипър тръпнете пред вековния завоевател-асимилятор и търсете начин да си върнете заграбеното, ние се разлагаме и чезнем дори физически като народ.

Но кое все пак ме развълнува най-много в писмото ти? Идеята да направиш книга от писма до тебе, получавани от равни личности с доказана стойност. Аз съм много писмолюб, но не мога да се похваля с призежание на някакви изключителни писма. В замяно ^{на} това, една подборка от тях представлява любопитна

мозайка на времето, и то предимно българското му измерение. Понеже не възнамерявам да пиша мемоари, а си вода нередовно някакви бележки, бях решил да композирам някакъв осмислен текст озаглавен "АЗ ЧРЕЗ ДРУГИТЕ". Това ще е сборник от цитати на видни философи, поети, политици, изразяващи сходни на моите настроения, но далеч по-мъдри и проникновени, тъй като са изказани от необикновени люде. Това не е опит на магарето да застане пред елона, а да синтезирам един духовен опит, който не е продуктивен, за да се излее в оригинални трудове, а в компилативни композиционни - нещо като колаж или пъзел.

Събирам от седем-осем години изрезки от вестници на тема "Абсурдистан", под което подразбирам съвременна България, погледната в сатиричен ракурс. Ако този материал се подреди и осмисли, ще стане нещо като текуща народопсихология...

(ви продължение
п/)

70 години, а после? Накъде, с кого и за какво?

Отговор няма или ако има, е случаен и индигуален.

И все пак: "Dim spro spro!"

Продължение на писмото:

Така се увлякох, че не забелязах, че съм навлязъл с текста върху рисунката, която изобразява течащото време – най-големият враг на нашата илюзия за дълготраен и едва ли не вечен живот...

Та да продължа: сега не е време за умни и смислени книги у нас. След масовото господство на съветската книга в миналото, сега доминират американския криминалета и лошо преведени любовни романчета, а понякога – истински ценни книги. Така че не мога да разчитам да отпечатам една антология под заглавието "Абсурдистан", макар да разполагам вече с достатъчно материал.

Сега да отговоря на въпроса ти за антологията "Глупостта". Тя е плод на 30 годишен събирателски труд, в който бях подпомаган и от мои студенти. Работих за самото комплектуване около 2-3 години и стана крупен труд от 10 тома и един речник. Книгата е изключително документална: първия том включва материали за историята, типологията, психологията и разновидностите на глупостта. Втория е посветен на "Езикоглупостта", третия за глупостта в науката, после същото в изкуството, в битата, военно-бюрократическата, съдебната, критикарската и пр. глупости. Особено внимание и отделено на глупостта в тоталитарни времена. Книгата е с много илюстрации и ще представлява изключителен интерес. Но издаването ѝ ще изисква много средства, а никой у нас не може да рискува с един такъв труд, макар да съм абсолютно сигурен, че ще се разграби като бестселър.

Имам доста материал и за друга антология "Хумори смехотерапия", но не съм я приготвил, нито имам стимул да пристъпя към това. Разполагам с материал поне за още десетина книги, но условията у нас са крайно неблагоприятни: нужен е спонсор, а аз нямам такъв. Хартията и печата са фантастично скъпи и не може да се мечтае за по-солидни тиражи. Тъкмо по тези причини не пиша, но само поради това, че ~~сега~~ имам други ангажменти, а защото осъзнавам невъзможността въобще да се живее с литературен труд. За илюстрация как живее нашето братя в качеството му на пенсионер /т.е. жив мъртвец/, ти изпращам писмото до мене от мой колега, бивш доцент от университета. Много остроумие е проявил един холандски фермер, който откупил от бившата ГДР голяма статуя на Ленинуза да я монтира в своите имения. Там "вождът на народите" сочи с ръка пътя на комуниз-

"Дните на нашия живот /земен/ са седемдесет години, а при по-голяма сила, осемдесет години, а най-доброто време от тях е труд и болест, защото минават бързо, ние летим"

Псалом 85:10, Евангелие

Ж

"Има възраст, когато човек преподава това, което знае; после настъпва друга, когато преподава това, което не знае; това се нарича търсене. Сега аз може би навлизам във възрастта на един друг житейски опит: да се отърсвам от знанието, да остава да действуват непредвидимата преработка, която забравата извършва над прекосените седименти от знания, култура, поверия. За мен този опит носи едно прочуто и демодерирано име, което се осмелявам да използвам тук без комплекси, на кръстопътя на неговата етимология: никаква власт, малко знания, малко мъдрост и максимум наслади"

Р. Барт - в негова лекция от

7. I. 1977г.

продължение на писмото:

ма, който доведе до никъде. Фермерът имал своя идея: неговите хора да видят докъде може да стигнат, ако тръгнат по пътя сочен от Ленин т.е. до хаоса и мезерията. Ние отдавна сме по този път. Така че запази си твоите леви убеждения, но не забравяй, че ако станат по-червени, това е сигнал за неизбежно бедствие. Впрочем ти си преди всичко еврепоеец, светски човек и писател, видял си много неща в света, така че не можеш да бъдеш доктринер.

Поздравя за тебе и Ели.

ТВОЙ:

Ubas

ЗДРАВЕЙ ВАНКА,

ЧЕСТИТА БАБА МАРТА!

НЕКА ДОНЕСЕ НА ТЕБ И СЕМЕЙСТВОТО ТИ ЗДРАВЕ И РАДОСТ.

ВАНКА, БЛАГОДАРЯ ТИ ЗА ПИСМОТО И ДОБРИТЕ ДУМИ В НЕГО.

АЗ ПРИЖЕВЯХ ЕДНА ГОЛЯМА ОПЕРАЦИЯ, НА ПЪРВИ АПРИЛ МИНАЛАТА ГОДИНА. МАХНАХА МИ ДАЛКА И ЗЛЪЧКАТА, ЗА СЕГА СЕ ЧУВСТВАМ, ДА КАЖЕМ ДОБРЕ. ЕДИНСТВЕ

НАТА ПОЛЗА ОТ НЕЯ Е, ЧЕ НЕ ПУЩА НА КРАКА СЪМ, ОЩЕ ЖИВ, НО ДОКОГА, ТОВА Е БОЛСА РАБОТА. ЖЕНА

МИ ИМА ПРОБЛЕМИ СЪС СЪРДЦЕТО, НО СЕ ДЪРЖИ. ВНУЧКАТА Е ПРИ НАС.

БЕШЕ В ГЕРМАНИЯ ПРИ БАЩА СИ С ЦЕЛ ДА УЧИ, НО СЕ ОТКАЗА И ПО-ВЕЧЕ НЕ ЖЕЛАЕ ДА ХОДИ ТАМ (БАЩА И СЕ ОЖЕНИ).

СЕГА ПОСЕЩАВА КУРСОВЕ В УНИВЕРСИТЕТА ПО БЪЛГАРСКИ И ЛИТЕРАТУРА, ЕВЕНТУАЛНО ДА КАЖ

ДИДАТСТВА В НЯКОЙ СПЕЦИАЛ-
НОСТИ С БЪЛГАРСКИ ЕЗИК.

ВАНКА, ТОВА Е НАКРАТКО НА-
ЩАТА СЕМЕЙНА СИТУАЦИЯ.

КОЛКОТО ЗА ЖИВОГА НИ ТУК,
Е УЖАС! МАЛКА СПРАВКА: НИЕ
С ЖЕНА МИ ПОЛУЧАВАМЕ 15,000 ЛВ
ПЕНСИЯ. КАШКАВАЛА Е 8,000 ЛВ;
СИРЕНЕ - 7,000 ЛВ, МЕСО ОТ 5,000 ЛВ ОТОРЕ
КОЛБАСИ ОТ 7,000 ЛВ ОТОРЕ,
ЕДИН ХЛЯБ И ЕДНО ПРЯСНО МЯ-
КО - 1,000 ЛВ. МОЖЕШ ДА СИ ПРЕД-
СТАВИШ КАКВО МОЖЕМ ДА СИ КУ-
ПИМ С НАШИТЕ „ГОЛЕМИ“ ПЕНСИИ.

ОТ ПЪРВИ МАРТ ПАРНОТО И
ТОКА СЕ УВЕЛИЧАВАТ ТРИ ПЪТИ.
САМО ЗА ПАРНО И ГОЛА ВОДА ЩЕ
ТРЯБВА ДА ПЛАЩАМ - 45,000 ЛВ.
ЩЕ ПОЛУЧИМ ПО 10,000 ВЪРХУ ПЕН-
СИИТЕ, ТЕЩЕ СТАНАТ ОБЩО 35,000 ЛВ
А ДО 45,000. А ЗА ТОК, СТУДЕНА
ВОДА, ВХОД, ТЕЛЕФОН, А ЗА НАС?
НИЕ С ПО 36 Г. ТРУДОВ СТАЖ
НЯМА ДА МОЖЕМ ДА СИ КУПИМ
И ЕДИН ХЛЯБ. СРАМОТА!

ТЕЗИ, КАК ДА ТИ НАРЕКА,
РАЗБОЙНИЦИ И ДОКАРАХА
ДО ТОЗИ ХАЛ. И НАЙ-ВАЖНО-
ТО, НЕ СИ ПРИЗНАВАТ НИКАКВА
ВИНА ЗА ТОВА СЪСТОЯНИЕ.
БИЛО ВИНОВНО СДС, ТАПИГЪЗИ!
НО ВАНКА, ДАЙ БОЖЕ ДА
СМЕ ЖИВИ!

ИЗВИНЯВАЙ, ЧЕ ТЕ ЗАНАМА-
ВАМ С НАШЕТО ТРАГИЧНО ЕЖЕ-
ДНЕВКЕ.

ВАНКА, БЪДЕТЕ ЖИВИ И
ЗДРАВИ, ТИ И СЕМЕЙСТВОТО ТИ
И ДА ННО ИМАШ КЪСМЕТ ДА
ОСТАНЕШ ПО-ВЕЧЕ ТАМ!

ПОЗДРАВИ НА ТЕБ И СЕМЕЙ-
СТВОТО ТИ!

ТВОЙ ФИЛИП

от Наринас

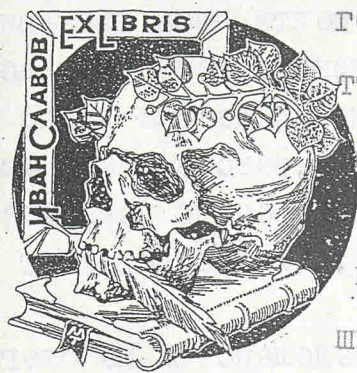

P. Peonides
Michalaki Parides 14
Imassol 3091
Cyprus

Братислава, 6 ноември 1997г.

Драги приятелю,

Аз също очаквам и чета с интерес твоите писма. В душата ми още светлее образа на Кипър видян от мене през декември 1985 година, допълван от всичко, което чета или слушам за него и тъй симпатичния ваш народ. Страшно съм угнетен от почти безнадеждната перспектива за освобождаването на заграбената от Турция част на вашия остров. Каква култура оставят да загине под краката на държава, спряла с векове развитието на нашите народи, а на всичко отгоре – има хора, готови за прослава на Османската империя чрез ЮНЕСКО!?!...

Радвам се на щастливото ти семейство и благодарни деца. Нещо, което не ми се отдаде да постигна. След три неуспешни брака, и четири деца, в момента съм сам в Братислава само с най-малката дъщеричка. Много е вероятно да се разведе с майката на това дете, дори преди да свърши мандата ми. Тя се окаже по-лошо от най-лошото, което можех погрешно да приема за мой спътник в живота!

Това не минава без лошо отражение върху живота ми. Не само никога не съм бил разбран и подпомаган от моите бивши съпруги, но с всички сили са ми пречели, а накрая – ограбвали! Не е добър комплимент за българските жени, а може би и за мой вкус!

Сега съм зает с подготовката за посрещането на българския президент в началото на декември в Словакия. Може би ще се върна с него в България за седмица, след което отново ще съм тук. Още не съм решил с кого и къде ще посрещна Коледата и Новата 1998г. А бих желал поне по време на тези празници да ми е празнично и душата.

Макар да сме свободни като държава, нашите проблеми са много по-тежки от тези на Кипър. Моралът на народа е много ниско паднал, хората нямат дух, желание за съпротива срещу ерозията да не говорим за наличието на инициатива и предприемчивост.

За себе си ще кажа, че не съм в творческа фаза. Загубих всякакви връзки с издателства, тъй като почти няма държавни, а с частните не се познавам. Това е причината мои книги да не се появят в течение на 7-8 години, макар да има какво да предложат. Но не преживявам това като драма, защото нямам особено мнение за моето "творчество", нито се боя, че почитателите, доколкото съм имал такива в миналото, дълбоко ^{ко}страдат от моето замълчаване.

Ако има все пак нещо, за което определено да Ви благодаря Богу, това че е все още се чувствам сравнително здрав и работоспособен. А това е най-важното!

Не знам когато приключи с тукашната си кариера с какви финансови възможности ще се окаже, но ако те позволяват, с голямо удоволствие бих дошъл за няколко дни като турист в Кипър. За да се насладя още веднъж на неговите чудеса и се срещнем с тебе и Ели.

Прегръщам ви двамата и ви пожелавам още много и много години да живеете и творите щастливо!

твой: Мван

Кипър живее с тъгата на раздялата

Марияна БОЯДЖИЕВА

Първото нещо, което шокира новопристигналия в Кипър, е обратното движение, подобно на това в бившата колониална владетелка на острова Великобритания. Оттук нататък следват изненадите. Престъпността в страната, която минава за туристическа, е почти непознато явление. Нарастването ѝ, макар и все още едва забележимо, се дължи на невероятния приток от граждани на бившите републики на СССР, които буквално са наводнили Острова на Афродита.

Твърди се, че освен многобройните туристи в 65-хилядния Лимасол има „само“ 20 000 руснаци. Неслучайно в този град се намират десетки чуждестранни банки, 28 от които офшорни. Една от тях е руска. Кипърската национална банка пък възнамерява в скоро време да отвори свой клон в сръбската столица Белград. За България се споменава главно когато става дума за наши сънародници, които работят в хотели, болници, на строителни

обекти и като озеленители, или за кипърци, които са следвали у нас.

Красиви млади момичета от Русия, Украйна и Румъния не си губят времето, а денонощно „легнали си вадят хляба“. В някои хотели има специални тетрадки, в които се отбелязва часът на напускане и на завръщане на „посетителките“. Преди време тяхна колежка от нощно заведение с консумация изчезнала за две денонощия, което вдигнало полицията на крак.

Иначе кипърецът живее нормално, свикнал с разделението на страната си вече 23 години. Изтласканите със сила от северната част сега строят къщи в южната, защото проумяват, че никога няма да се върнат в родните си домове. При турската агресия те са ги напуснали буквално с един кат дрехи и малко лични вещи. Стандартът е доста висок и 1 кипърска лира продължава да се равнява на 2 долара.

И въпреки красотата си кипърската столица Никозия може би е най-тъжният град в Европа. Той е единственият разделен

Паметникът на архиепископ Макариос в двора на една от най-големите църкви в столицата Никозия. Възрастен жител на планинско селце в Кипър поздравява туристите (горе вдясно).

град на Стария континент. В историческата му част улиците са преградени и са издигнати контролно-пропускателни пунктове - 8 на ООН, а останалите на кипърските гърци. Те могат да бъдат преминати само посред бял ден, след като се запишат в книга за посетители. Иначе в района всичко е замряло на етап от 70-те години. Къщите са тъмни, чувалите с пясък са натрупани на камари и напомнят как от

тях са се прицелвали защитниците на родния си град. Сега по улиците се разхождат безпризорни котки.

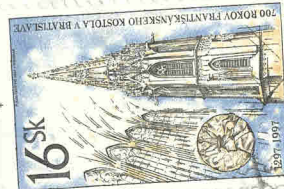
В Кипър, където порциите в ресторантите са толкова обилни, че спокойно могат да се нахранят трима души с добър апетит, в никакъв случай не бива да се поръчва турско кафе. Защото то се нарича кипърско. Въобще всичко, свързано със северната съседка на Острова на Аф-

родита - Турция, навява неприятни чувства.

Кипърските гърци са толерантни хора и дори не са пипнали съществуващите джамии на тяхната територия. Иначе са гостоприемни, но малко тъжни и замислени. От 1974 г. насам живеят със страха от нова агресия. И както ми разказа шофьорът на такси, всеки кипърски грък има пушка у дома си.

Лимасол - София

PAR AVION

SLOVENSKA

Panos Peonides
Mich. Parides 14
3091 Limassol
Cyprus

София, 9 април 1990г.

Драги Панос,

Всяко твое писмо ме радва, защото ми напомня за вашата прекрасна страна, в която остана завинаги част от сърцето ми. И затова ^{след} ~~вс~~ вълнение всяка вест засягаща съдбата на Кипър. Възмущавам се от сложните и подли политически игри, чиято жертва са били неизменно малките народи като вашия и нашия.

Мигар това, което сега преживяваме е плод само на наши политически грешки? Че кой ни натрапи злополучния сталинистки модел на социализма? Кой унищожи с един замах традиционните буржоазно-либерални традиции и наложи със желязна ръка прелестите на социалистическата демокрация? Защо трябваше да превъзнасяме опита на една неуспяла в намеренията си страна, а да пренебрегваме този на прощътяващи държави?

Хиляди подобни въпроси ни измъчват без никакви компенсации. Икономиката ни е в катастрофално положение и вече е въпрос за физическо оцеляване. Магазините ни са празни както бе в Румъния, а опашките растат ли растат. Промените са главно политически и не са малки, макар да може да се желае и очаква много повече. Имаме вече опозиция, някаква свобода на печата и слогото. Монспълът на компартията е премахнат, макар тя да продължава фактически да управлява ^а и след една промяна на фасадата да се опитва да ни подготви за ^в вековечаване на властта ^{ей!}

P.S. Беле ми 7 до 11 ларта не можеш да ги пишеш в Англия
и си. Англия! Вижте как се отнася. Справно се отнася и
оказва ми поощрение.

Нямаме сериозни социологически изследва-
ния на общественото мнение, за да знаем как
де клонят везните в навечерието на първите
свободни избори от 45 години насам. Приема
се, че в столицата преобладават привържени-
ците на СДС /Съюз на демократичните сили/
начело с д-р Ж. Желев, а в провинцията и се-
лата - на БКП /сега вече Бълг. социалист.
партия/. Доколкото това е така проличава и
от тактиката, която обрча столицата на по-
лугладно съществуване при относително по-
добро задовляване с продоволствени стоки
в някои провинциални центрове. Но за един
свикнал с нормалното изобилие западен чо-
век, мизерията ни ще му изглежда потресаеща.
Как при това положение да правиш наука, да
бъдеш на нивото на западните си колеги?

Нявсмякъде нъв всичко срещахме трудно-
сти и откази с неумслимото "неу!" и "няма"!
И това претендира да се нарича реален, зрял,
а сега демократичен СОЦИАЛИЗЪМ! ??? Тъжна
действителност, а за нас - неоправима по-
не докато изчерпим докрай вече свършващия
ни лимит от човекодни. Няма да доживеем по-
добри дни - уверен съм в това. А далечното
бъдеще е поприще за гадатели и шмекери! ...

Продължавам кореспонденцията си повече
от десетина години с Бенцион Аврамов. Поня-
кога чета твои работи или твоето име споме-
навано по някой повод в нашия печат. Как си
със здравето, над какво работиш?

Поздравя за тебе и жена ти!
Твой!
Иван

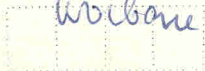
РИЛСКИЯТ МАНАСТИР. Колоната на северното крило
Рильский монастырь. Колоннага северной боковой пристройки
Das Rilakloster. Der Säulengang des Nordflügels

с Сн. М. Михайлов, Д-28678-А

ДИ „Септември“ България „Septemvri“ Bulgaria

Привет от светка
рисуна обити, къде
то дадено ще
посветили ще.
Пан работи с пре
коване 7 години

Пошенски код
на местоназначението

ИП-4397-И/87
Тираж 5000
Цена 12 ст.

За мен
приятел Давос

ЕЛИ ПЕОНИДУ е гръцка писателка и журналистка, родена през 1940 г. Завършила е Атинския университет. Пише стихове за деца и възрастни /„Земята на Кипър“, „Длан, протегната към слънцето“, „Часовниците на Никозия“/. Пиесата ѝ за деца „В страната на Киприлия“ е поставяна на сцената на Народния театър за младежта в София. Ели Пеониду е известна и с превода на поемата на Гео Милев – „Септември“.

Panos Peourdes
POB 544
Limassol
Cyprus

12 Nov. 98.

София,

Драги Панос,

Най-после мога да ти изпратя дългокоментирания речник. Ако успее да предизвика достатъчно силен интерес, може да продължа с поредицата за глупостта.

Благодаря ти за предупреждението да не се предам на битието на пенсионер. Аз съм рабстохлик и ако бях попаднал в друга страна и бях избегнал трите си катастрофални брака, щях да имам коренно различна съдба от сегашната. А тя съвсем не е завидна: 56 долара пенсия, плюс изгледи за часове с хонорар по 2-3 долара! От тази сума трябва да давам половината за издръжка на дъщеря си, която е вече на 12 години.

Последната ми съпруга, с която сме в развод, се оказа престо КРИМИНАЛЕН ТИП, завършен бандит. Направила си е сметката да ме изстиска до последния ден и час като посланик, а сега иска да се отърве от мене с всякакви средства.

Превъзмогнах с огромни усилия изпитанията и мисля, че ще се боря мъжки за правата си. На още не съм в състояние да пиша или да търся публични прояви.

Един конфузен момент накрая: тъй като изпращам над тридесетина бройки от тази книга на приятели в чужбина, позволявам си от тях да поискам поне да ми платят пощенските разноси /у нас са ужасно скъпи! / защото иначе ще ми отиде на вятъра пенсията за 3 месеца. Можеш да влсшиш в един плик 5 долара, а ако про

паднат, сигурно по някакви засбиколни пътища ще стигна
пак до хора от рода на Сорос /или Сорш/.

След като се посправя, ще подновим по-редовно
нашата приятелска преписка. Дано речника ти хареса! Ще
очаквам по-късно твоето мнение.

Поздрави за тебе и Ели.

Твои: Мван

Братислава, 1 септември 1997г.

Драги Панос,

Благодаря ти за писмото и красивата картичка. Моето хрумване за евентуално посещение на Кипър бе късно дошло, за да имаше шанс за осъществяване. Тъй като нямахме съгласуваност с моята жена къде ще летуваме, стори ми се изкусително да съчета почивката в Кипър с няколко срещи с теб и Ели, от които можеше да се роди нещо интересно. Разбира се, разчитах повече на тебе, отколкото на себе си, тъй като ти ^{си} отдавна гражданин на света, докато аз бях и си оставам регионален човек. Защото Словакия е провинциална страна, която тепърва търси своето място в Европа, както и обособяването на автентичната си култура, създадена под редица влияния - австрийско, унгарско, чешко и пр.

Освен това, с редки изключения, българинът е травмиран пилигрим. Притискат го вечните финансови ограничения, паспортните формалности доведени от Шенгенския списък до абсурд, слабостта вледене на чужди езици и чувство за изостаналост от модерния свят. Но в досег с човек като тебе, можеше да се породят несчаквани и неподозирани комбинации, каквито едва ли биха се породили при планиран диалог.

Ако правото на надежда не е спорно дори за хора на нашата възраст, не виждам защо да не разчитаме на една бъдеща среща, по-вероятно в Кипър, отколкото в България, където едва ли вече има нещо, което да те привлича.

Мандатът ми е към края и вероятно след няколко месеца ще се завърна в България. Сигурно си малко или повече информиран за положението ни в момента, което е повече от критично и обременяващо. Вече осма година реформите боксуват, а вместо смела, категорична и безкомпромисна воля за изход от положението, политиките продължават взаимно да се обвиняват, докато Западът няма намерение да ни посвети специално внимание и грижи. Всеки повтаря, че трябва най-после сами да си помогнем, но това си остава абстрактен призив, тъй като забляването от апатия е всеобщо.

На тези фон едва ли е уместно да говоря за разни проекти свързани с творчество, след като седем години не мога да намеря сериозен издател за нито една от моите готови книги. Вече не се чувствавам угнетен от това, тъй като подтикът за писане постепенно угасва, не от изчерпване, а защото няма мотивация и стимули...

Най-трудното за българина е да намери необременяваща тема за разговор. Както веднъж ми каза една нещастна жена, чийто съпруг, талантлив писател и преводач, умря по несмясним ~~ням~~ начин в бившия СССР; "У нас битът изяжда духът!"

Вярвам, че при вас положението е коренно различно, след като скоро четех, че сте сред народите с дълголетен живот, при това сит и спокоен. Онова, което стнесох като спомен от едноседмичното ни гостуване на острова на Афордита, е като красив и идилличен пейзаж, без да си затварям очите пред трагедията на насилствено разделения остров! /

Приемете с Ели моите най-сърдечни приятелски поздравя

твой: Иван

Драги Панос,

Картичката ти дойде буквално на връх Великден и ми достави истинска радост. За разлика от българите, вие опазихте вярата и традициите си и не случайно човекът, който стана символ на кипърци, е епископ Макариос, чийто паметник се извисява в Никозия.

Днес връщам обратно за България коректурите на "Речник на глупостта". Щом излезе, непременно ще ви изпратя една бройка. Ако книгата възбуди интерес и бързо се продаде, ще опитам да пробия път за цялата антология за глупостта...

Макар да изпадам от време-навреме в песимизъм, в който включвам и разочарованието да се пишат книги, явно че след като се завърна, ще се нахвърля настървено към залежалите ми ръкописи. Ти си писател, публицист, и автор на множество книги и ще ме разбереш. Няма отърване от писмовната страст, колкото ефимерни да са нейните резултати, освен при класиците!

Радвам се, че имате прекрасни деца, които ви поддържат духа и вярата в бъдещето. Аз имам пет деца, но само едно е при мене - дъщеря ми Милослава, която е на 11 години. Споделих ти за кризата в семейните ни отношения, но има изгледи за преодоляването ѝ.

Що се отнася до бъдещата ми работа в България, засега нямам нещо определено. Едно знам, че няма да се върна вече в университета - мисля, че достатъчно време се раздавах като проповедник и сеяч на знания...

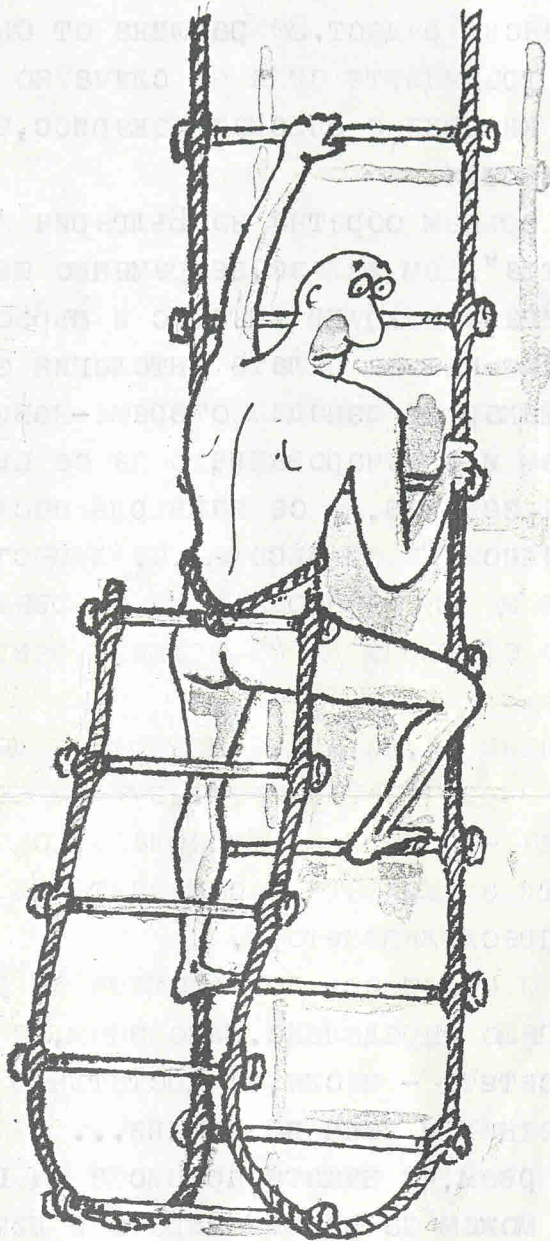
Вярвам, че нашата преписка ще продължи и занапред. Поне докато можем да държим перото и дишаме. Ако Бог е решил да ни срещне още веднъж с тебе - ще бъда безкрайно радостен! Няколкото часа във вашата къща съм запомнил така ярко, сякаш отново сме в каменната сграда с фотосите на хората, които са те посещавали. Пазя и снимките направени пре срещата.

За теб и Ели - най-сърдечни поздравии.

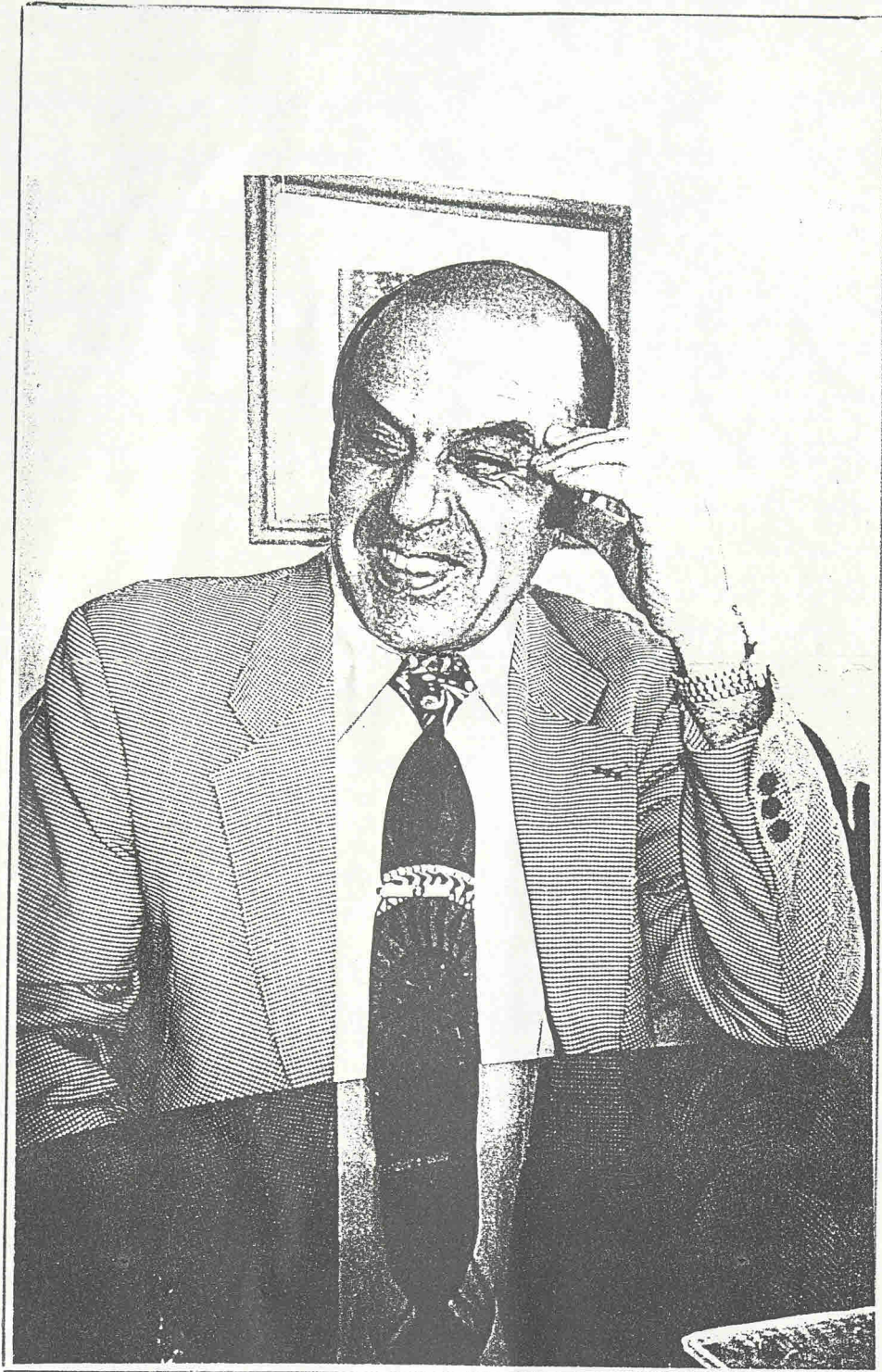
Братислава
22. IV. 1998г.

твой : Иван

P.S. ИЗЛЕЗЕЛИ ТВОЯ РАЗКАЗ В КОИТО МЯ
ЦИТИРАМ КАТО ЧОВЕК ВСЕ ОЩЕ ИЗПРАЩАМ
МЪСЛА ДО ПРИЯТЕЛИ?

Handwritten signature or initials.

На Панос и Ели
с ОБИЧ

Април 1998,